

PÁLYÁZAT

a Radnóti Miklós Színház Nonprofit Kft.
ügyvezető igazgatói munkakörének betöltésére

Kováts Adél pályázata

2015.

A pályázatot írták:
Kováts Adél,
Hárs Anna, Komáromi György, Turóczy Zsuzsa, Valló Péter

TARTALOMJEGYZÉK

I.	SZEMÉLYES HANGÚ BEKEZDÉSEK	3
	1. Egyéni motiváció.....	3
	2. Küldetés	5
II.	CÉLUNK... ..	7
III.	A VEZETŐSÉG	9
	1. Kováts Adél a vezetőségről.....	9
	2. Valló Péter szándéknyilatkozata.....	11
	3. Komáromi György szándéknyilatkozása	13
IV.	MŰVÉSZETI KONCEPCIÓ	14
	1. A művészeti koncepció meghatározó irányvonalai.....	16
	2. A 2016/2017-es és a 2017/2018-as évad műsorterve	20
	3. Van olyan, hogy női színház?.....	23
	4. Irodalmi hagyományok megújítása és egyéb repertoáron kívüli események.....	24
V.	A TÁRSULAT	26
VI.	ÚJ JÁTSZÓHELYEK – ÚJ TEREK.....	31
VII.	VISZONYUNK A KÖZÖNSÉGGEL	34
VIII.	EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREINK.....	35
IX.	SZÍNHÁZPEDAGÓGIA	39
X.	NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK	41
XI.	„RADNÓTI ASZTALTÁRSASÁG”	42
XII.	MARKETING, KOMMUNIKÁCIÓ	43
XIII.	GAZDÁLKODÁSI STRATÉGIA.....	49
	1. Működtetési koncepció	49
	2. Pénzügyi terv	56
XIV.	UTÓSZÓ	62
XV.	CSATOLT DOKUMENTUMOK, MELLÉKLETEK	63

I. SZEMÉLYES HANGÚ BEKEZDÉSEK

1. Egyéni motiváció

*„Ha tetteid másokat arra ösztönöznek,
hogy merjenek többet álmodni,
többet tanulni és többet és jobban tenni,
akkor Te vagy a vezetőjük.”*
(John Quincy Adams)

Ma is fel tudom idézni azt az érzést, amikor először léptem a Radnóti színpadára. „Úristen, de kicsi!” A Hevesi téri Nemzeti nagyszínpada után alig mertem megmozdulni a mi kis kockacukornyi színházunk színpadán. Akkor még színházunk kicsiségét mint leküzdendő akadályt éltem meg és nem láttam azokat a lehetőségeket, amik ennek a színháznak a legnagyobb értékei. A Valló Péter által rendezett *Rosmersholm*-ban debütáltam. A premier után Bálint András azonnal szerződést ajánlott, és én gondolkodás nélkül mondtam igent. Éreztem, dolgom van ezzel a hellyel. 1992 óta ez a színház a második otthonom, ami soha nem kötött gúzsba, ahonnan kirepülve szabadon kalandozhattam, de amely fizikai valóságában és szellemiségében egyaránt mindig a bázist jelentette számomra.

Huszonkét éve vagyok tagja a Radnóti Színháznak. Ismerem a történetét, a működését, a közönségét, a háttérstábot, múltbéli és jelenlegi tagokat, a színpad trükkjeit, a labirintusszerű épület minden kis zugát. Részesem voltam sok sikernek, néhány kudarcnak, számos kísérletnek. Itt találkoztam olyan kollégákkal, alkotókkal, akik hatással voltak rám és művészetemre. Felelősséget érzek a Radnóti Színház iránt. Ugyanakkor a Radnóti iránt érzett szeretetem nem tesz elfogulttá; látom a gyengeségeit és az erősségeit. És nem csak én ismerem a Radnóti Színházat, a Radnóti Színház is ismer engem.

Mindig is csapatjátékosnak vallottam magamat, ez társulatban való létezésem alapja. Van, hogy húzom, van, hogy tolom a közös szekeret. Nem évadokban gondolkodom, egyéni érdekeimet félretéve tudok a közösségért tenni. Ezért is nem jelentett „nehéz húséget” ez a huszonhárom év, amelynek során a társulat többször kicserélődött körülöttem.

Szeretem ezt a színházat. Most, hogy Bálint András nem pályázik újra, fontos számomra, hogy jó kezekbe kerüljön. Én lennék-e ez a vezető? Megnyugtató számomra, hogy ambíciómban megerősítenek a pályatársak, magam mögött

tudom Bálint András és a társulat támogatását, ami a színházhoz való személyes kötődésem és vezetői ambícióm mellett ugyanolyan fontos.

Az utóbbi évek alatt egyre erősebbé vált bennem a vágy, hogy tudásomat, tapasztalataimat közösségi szinten működtessem. Személyes kvalitásaim, az eljátszott szerepek és visszaigazolások miatt jelen életszakaszomban a színésznő éhségénél nagyobb bennem a vágy, hogy új kihívásoknak feleljek meg és egy másik szinten próbáljam ki magamat.

Egy női vezető érzékenysége a színháznak adhat új inspirációt és lendületet. A színházvezetést a gyereknevelés mintájára tudom elképzelni, ha tisztán látjuk hibáit és értékeit, erejét és gyengeségét, akkor tudunk bánni vele. Így a színház önazonos tud maradni és képes lesz megújulni, kitágulni, újradefiniálni önmagát. Ahogy az emberélet kihívások és megújulások sorozata, úgy egy színház is folyamatos mozgásban van, hiszen változik a társadalom körülötte, és kérdéseket tesz fel neki. Szerintem egy színház feladata az, hogy figyeljen ezekre a kérdésekre és a saját eszközeivel megpróbálja válaszolni rá.

Mindezen túl azt gondolom, a jó vezetőnek kell, hogy legyen szakmai tudása, bátran merjen döntéseket hozni, és képes legyen kiválasztani és motiválni azokat az embereket, akiknek a segítségével sikeresen tudja vezetni az intézményt. Meggyőződésem, hogy a 21. században már minden team-munka; a színházcsinálás már az antikvitásban is az volt.

Hangsúlyoznom kell, hogy én nem bárhol szeretnék színházat vezetni, ezt az ambíciómat a Radnótihoz való kötődés és a színház iránt érzett felelősség keltette életre és táplálja. Itt lettem az, aki vagyok, ez az a hely, ahol, úgy érzem, szakmai tudásommal és tapasztalataimmal hasznos lehetek, ebben az értelemben ez a lehetőség számomra valóban egyszeri és megismételhetetlen, éppen ezért talán kihagyhatatlan. Személyemben a Radnóti élére olyan vezető kerülhet, aki évek alatt megalapozott felelősségérzetével a kontinuitás biztosítója lehet. Esély arra, hogy az a szellemi örökség, amit a Radnóti legfényesebb előadásai jelentettek, ne vesszen el.

Bátorságot, erőt és kreativitást érzek magamban ahhoz, hogy a Radnóti Színház legjobb hagyományait megtartva friss, fiatal tehetségekkel megújítva vezetésem alatt olyan színház legyen, amely egyedi és ezáltal megkerülhetetlen tényező Budapest kulturális életében.

2. Küldetés

Kis színház – nagy gondolat

*A színházat minden művészet legnagyobbjének tartom,
mint a legközvetlenebb módját annak, hogy emberi lények
megosszák egymással azt az érzést, mit is jelent embernek lenni.”*
(Thornton Wilder)

Megőrizve meghaladni

Bálint András 30 évig vezette a Radnótit. 1985-ös pályázatából idézek: „Egy ilyen piciny színház egyetlen esélye a minőség, a színvonal. Minőség a műsorpolitikában, a társulatban, humorban, látványban, színjátszásban. E színháznak meg kell céloznia azokat az érdeklődő magyar állampolgárokat, akik hajlandók szembenézni a veszedelmes közízlés-süllyedéssel és még képesek szellemi izgalomba jönni.”

Most, hogy 2015-ben pályázom, ugyanígy látom. Ezzel a szellemiséggel tudok azonosulni, az általam vezetett színháznak is ezt kell vállalnia.

A mai világban szinte merészségnek hat, de azt gondolom, hogy nekünk megalkuvás nélkül kell és lehet ragaszkodunk ezekhez az elvekhez. Magas színvonalú és átgondolt műsorpolitikával, erős társulattal, célirányos marketinggel elérhetjük közönségünket, aki minden este megtölti ezt a színházat.

Célközönségünk a városi polgár. Az a képzett, kíváncsi állampolgár, aki kötelezettséget és felelősséget vállal önmagáért és a társadalomért, aki a műveltséget az emberiség történeti és művészeti örökségét kiapadhatatlan forrásnak tekinti, aki tájékozódik, megismer és véleményt formál, tudatosan dönt. Aki a toleranciát és az esélyegyenlőséget tekinti az együttélés lehetséges útjának és küzd a kirekesztés ellen, aki a hagyományokat megőrizve képes mindig megújulni és a változásokra reagálni. Aki érzékeny a művészetek iránt.

Igenis küldetésünk, hogy ők szeressenek bennünket, kötődjenek hozzánk, egyszerűen sikk legyen a Radnóti Színházba járni.

Egy színház művészeti koncepciójának kialakításában, azt hiszem, a legmarkánsabb elem maga a vezető ízlése. Az én színházam – gondolom – rám fog hasonlítani. **Milyen színházat szeretnék? Szenvedélyes, zsigeri, impulzív, az összművészetiséget költőien használó, színészközpontú, közönségében és társulatában egyaránt erős, nyitott személyiségekre építő, a társulat intelligenciáját és érzelmi intelligenciáját stimuláló, az előadások végkifejletét**

tekintve katarzist teremtő, de akár szélsőséges érzelmeket is kiváltó színházat.

Az én színházam határozottan szólítja meg közönségét, bátran tesz fel kérdéseket.

Számomra a színházban a kérdés mindig fontosabb a válasznál. A jó színház a kérdést néha meri levegőben hagyni, mert nem csak saját válaszára kíváncsi. A színház nyílt fórum. Fontos, hogy az alkotók között konszenzus legyen ízlés és értékrend vonatkozásában, és fűtse őket a világ megváltoztatásának, jobbításának igénye.

Mindig is távol állt tőlünk a direkt politizálás, ezen magam sem kívánok változtatni, azonban leghatározottabb szándékom, hogy ne csupán kultúraszolgáltatók legyünk, de a társadalmi tudat formálásának feladatát is betöltsük.

Ugyanakkor a társadalmilag felelős színház nem csupán a kritikai hangot, a tükörtartást jelenti, fontos, hogy megoldási lehetőségeket is felkínáljon a nézők számára.

II. CÉLUNK...

- 1. ... a 21. századi polgári színház megfogalmazása.**
Elsősorban és mindenekelőtt megalkuvások nélküli, minőségi előadásokat kívánunk létrehozni.
- 2. ... hogy a Radnóti a nagy alakítások kis színháza legyen.**
Elengedhetetlen egy erős társulati struktúra kialakítása.
- 3. ... hogy teret adjunk a pályakezdő tehetségeknek.**
„Új formák kellene.” (Csehov: *Sirály*)
- 4. ... a meglévő közönségbázis megerősítése, bővítése, fiatalítása.**
Igényes művészszínház keresi igényes közönségét – a megújuló kínálat és marketingstratégia mentén.
- 5. ... egy új marketing-stratégia kialakítása.**
Célirányos, kreatív, látványos, impulzív, hatékony.
- 6. ... hogy tükröt tartsunk a világnak.**
Szociálisan érzékeny, véleményformáló-kérdésfelvető, kíváncsi, toleráns és felelős gondolkodásról tanúskodó színház legyünk.
- 7. ... színházpedagógiai programunk sokszínűbbé és hatékonyabbá tétele.**
Hogy az érdeklődő közönségből értő közösség legyen.
- 8. ... az új terek, játszóhelyek megtalálása.**
Hogy helye legyen a kísérletezésnek.
- 9. ... helyünk legyen Európa kulturális életében és új szakmai kapcsolatrendszereket építsünk ki.**
Olyan előadásokat kívánunk létrehozni, amelyek megérdemlik, hogy azokat külföldön és belföldön is minél többen láthassák. Erre a lehetőséget nekünk kell megteremteni.

10. **... a női alkotók erősebb jelenléte.**

Közönségünk kétharmada nő. Szerzőink és rendezőink szinte kivétel nélkül férfiak. Voltak eddig.

III. A VEZETŐSÉG

*„Aki zenekart akar vezetni,
annak hátat kell fordítania a tömegnek.”*
(Max Lucado)

1. Kováts Adél a vezetőségről

Miután eldöntöttem, hogy pályázom a Radnóti színházigazgatói posztjára az első és legfontosabb kérdés az volt számomra, kik legyenek közvetlen munkatársaim. Kik azok, akikkel szövetségben legsikeresebben tudom majd megvalósítani elképzeléseimet. Akiknek hozzáadott tudása és energiája megsokszorozza az enyémet. Akiknek segítségével átgondoltabban tudom meghozni saját döntéseimet. Néhány szót róluk.

Komáromi György

Csóti József, kiváló gazdasági szakember 25 év után adta át a Radnóti gazdasági igazgatói székét az akkor alig 35 éves Komáromi Györgynek. Azóta eltelt öt év, és bebizonyosodott, hogy Komáromi személyében elődjének méltó utódjára lelt a színház.

Színházunk gazdasági helyzete azóta is stabil. Ez nyilvánvalóan alapkövetelmény a fenntartó részéről, és nem utolsósorban a társulat, a dolgozók egzisztenciális biztonságát és ezáltal komfortérzetét is biztosítja. Komáromi nem kockáztat, jó gazda módjára visszaforgatja a megtakarításokat: a ránk bízott javak állagmegőrzésére és fejlesztésére költi.

Visszaeső színházfüggő, a Szolnoki Szigligeti Színházban gyermekszíneszként ismerkedett meg a színház világával, majd a szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatán tanult, színésznőt vett feleségül. A világ dolgaiban tájékozott, ambiciózus, motivált vezető. Kitartásának és fáradhatatlan útkeresésének köszönhetően valósult meg a Budapest Főváros kulturális életét színesítő Színházak Éjszakája, melynek négy éve projektvezetője. Az ő kezdeményezésére jött létre a színház munkáját megkönnyítő és költséghatékonyabb munkamenetet biztosító próbaterem a gazdasági osztály átalakításával.

Szakmai tudása megkérdőjelezhetetlen, az adott problémákra mindig proaktívan keresi a megoldást, markáns véleményformálás mellett mindig nyitott a konszenzusra.

Maximálisan megbízom abban, hogy az általam elképzelt művészeti koncepció sikeres megvalósításához stabil gazdasági hátteret biztosít és igazgatói döntéseimben támogató társam lesz.

Valló Péter

Valló Péter neve és alkotótevékenysége szinte ugyanúgy összeforrt a Radnóti Színház nevével, mint Bálint Andrásé. 1988 óta folyamatosan tagja és jelenleg is főrendezője színházunknak. Pályafutása leghíresebb rendezései a Radnóti Színházhoz kötődnek. Kossuth-díjas, Érdemes Művész. A színház nagy korszakait jellemző emblemikus előadásai közül csak néhányat említek: *Nóra*, *Háztűznéző*, *Ványa bácsi*, *Castel Felice*, *Alkony*. Péterrel huszonkét éve dolgozom együtt, pályám során ő rendezett engem legtöbb alkalommal. Nyilván ő látta leginkább testközelből, hogyan lettem a világ dolgaira fogékony, útkereső színésznőből – talán szerénytelenség nélkül mondhatom – gondolkodó színházi ember. Péter személyének megmaradása a főrendezői pozícióban szakmai tekintetben számomra nem volt kérdés. Dilemmát egyedül az okozott, hogy képesek leszünk-e kapcsolatunkat új alapokra helyezni, melyben részemről a vezetői, döntéshozói aspektus dominál. A pályázaton való közös munka során meggyőződhettem róla, hogy a Radnóti szellemiségének meghatározásával, a társulatról való elképzelésekkel, a repertoár kialakításával kapcsolatos kérdésekben olyan összhang van közöttünk, amely biztos alapja a ránk váró közös munkának.

2. Valló Péter szándéknyilatkozata

Megtisztelőnek éreztem Kováts Adél felkérését: eredményes pályázata esetén vegyek részt mellette a Radnóti Színház munkájában és maradjak a színház főrendezője.

A felkérést a Radnóti Színházban eltöltött közel harmincéves munkám elismeréseként értékeltem.

Hosszú ideje vagyok a Radnóti főrendezője, azt hiszem, nemcsak résztvevője, de alakítója is voltam a Radnóti Színháznak, annak a kis művészsínháznak, amelyre oly sokan büszkék vagyunk.

Úgy gondolom, hogy érdemes és mindenképpen szükséges megőrizni és továbbfejleszteni azt a hangot és azt a művészi minőséget, amit Bálint András igazgatása alatt a Radnóti az elmúlt évtizedekben elért. Nagy megnyugvással éreztem, hogy a fenntartó Budapest Főváros Önkormányzata a kiírásban ugyanezt indítványozta: maradjon a Radnóti az a megbízható minőséget nyújtó művészsínház, amire eddig is törekedett.

Biztos vagyok abban, hogy Kováts Adél igazán megfelelő személy arra, hogy a színház múltbeli értékeit megőrizze, de ugyanakkor megvan benne a kellő bátorság ahhoz, hogy végrehajtsa azokat a változtatásokat, amelyek nélkül a Radnóti 21. századi megújulása elképzelhetetlen.

Kováts Adél sok-sok éve egyik vezető színésze a társulatunknak – a színházat kívülről-belülről ismeri. Ugyanakkor épp e „bennfentesség” miatt nagyon is jól látja mindazokat a problémákat, amelyeket a színház az elmúlt évtizedekben felhalmozott.

Megvan benne a Radnóti közösségéhez tartozás, az irányításhoz nélkülözhetetlen emberi kapcsolatok, ugyanakkor biztos vagyok benne, az az eltökéltség és határozottság is, amellyel a fent említett problémák leküzdhetők.

A Radnóti folyamatosságának és megújulásának nagy esélyét látom abban, ha a Főváros Kováts Adélt bízza meg a Bálint Andrással harminc éve megkezdett munka folytatásával.

Egész munkásságomból, művészi pályám egész eddigi alakulásából következik, hogy boldogan segítem Kováts Adélt a Radnóti Színház megőrzéséért és megújításáért végzett munkájában, mindaddig, amíg erre igényt tart.

Sikeres pályázat esetén magam is megújult buzgalommal látnék neki a feladatnak, amelyet egész eddigi pályafutásom méltó befejezésének éreznék.

Valló Péter

3. Komáromi György szándéknyilatkozata

Örömmel fogadom el Kováts Adél megtisztelő felkérését, hogy szerepet vállaljak az általa irányított Radnóti Színház vezetésében.

Nem véletlenül használom a „szerep” színházi kifejezést. Nem egyszerű vállalatról, üzembről van ugyanis szó, hanem egy olyan intézményről, amelyet a szenvedély és érzékenység nem kivételes esetekben, hanem minden nap, minden pillanatban jellemez.

Ezúttal Kováts Adél sem vezető színészként, hanem felelős vezetőként lép majd fel, aki pontosan tudja, hogy mire vállalkozik. Ambiciózus vezetői és művészi tervei megvalósításában Valló Péter személyében tapasztalt szakmai segítője lesz, én pedig a magam eszközeivel, tudásommal leszek a segítségére, hogy a biztonságos, professzionális működési hátteret biztosítsam.

A jó színházi gazdálkodás kiszolgálja a művészi célokat, de a korlátozott források miatt ugyanakkor kreativitásra és innovációra is sarkallja a vezetőket, a művészeket és az alkotókat. A Radnóti Színház eddig is inspiráló közege új lendületet kap majd Kováts Adél vezetésével.

Mint a színház gazdasági igazgatója ismerem a Radnóti gazdasági adottságait és korlátait, és elmondható, hogy Kováts Adél pályázatának művészi terve maximálisan használja ki az elérhető lehetőségeket. Úgy gondolom, hogy nemcsak számunkra vagy a fenntartó számára fontos ügy a Radnóti megújulása, hanem a színházi szakma, és az országos kulturális élet számára sem lesz közömbös a Kováts Adél vezette társulat értékteremtő és egyszersmind értékmentő munkája.

dr. Komáromi György

IV. MŰVÉSZETI KONCEPCIÓ

A Radnóti az elmúlt három évtizedben a magyar színházi élet jelentős tényezője volt. Jól meghatározható, körülírható programmal és közönséggel.

„A Radnóti” mint fogalom szinte szinonimájává vált a megbízható, kiegyensúlyozottságra törekvő, de a kuriozitásoktól sem visszarettenő, színvonalas polgári művészszínháznak.

Érzékelhetően a tulajdonos Budapest Főváros Önkormányzata is értékelte ezt, hiszen a pályázati kiírás határozottan sugallja ezen út folytatásának igényét.

A Radnótiban a legutóbbi szezonokban is születtek kiemelkedő előadások, ezeket a legjobbak közé tartozó magyar rendezők jegyezték és híres, díjnyertes alakítások is születtek a Radnóti színpadán jeles művészekről. Mégis kimondhatjuk: megértünk a megújulásra. A társulat tagjaként felelősséggel állíthatom, hogy ez mindannyiunk közös érdeke és vágya.

30 év egy színház életében nagyon hosszú idő; az utóbbi években a Radnótit körülvevő – nemcsak színházi – világ gyökeres átalakulása is a megújulásra ösztönöz. A világ dolgaira – és ezt nem csak a Radnótira értem – nehéz mindig megfelelően reagálni, és az egész intézmény működését érintő változtatások nélkül olykor nem is lehet.

Kettős tehát a leendő igazgató feladata.

Lehetőleg megőrizni az eredeti polgári művészszínházi koncepciót, amely oly sikeressé tette a Radnótit. Ugyanakkor végrehajtani mindazokat a változtatásokat, amelyek új ragyogást adnak a színháznak. E két feladat egyszerre és sikerrel történő végrehajtása eredményezheti csak az eredeti célkitűzéseit nem feladó, de művészi irányában 21. századivá tett Radnóti Színház megújulását.

A Radnótinak, mint **„megalkuvásoktól mentes művészszínház”**-nak a jövőjét egy még az eddiginél is markánsabb elkötelezettség kell, hogy jellemezze. Elkötelezettség a nívós irodalom nívós színházi megjelenítése mellett, műfajtól függetlenül, legyen az magyar vagy külföldi, klasszikus vagy kortárs.

Igazgatásom alatt a Radnóti nagyon szigorúan venné ezt a kezdetekre is jellemző irodalmi igényességet, és ezen az orientációs körön belül próbálna új, 21. századi tartalmakat és formákat találni.

Bizonyos vagyok benne, hogy hosszútávon a kommercialitással való kacérkodás is kárunkra válik, még ha ezek a produkciók első pillanatban sikereseknek is tűnnek. Nekünk hittel és szenvedéllyel kell képviselnünk az általunk szeretett színházeszményt, ettől lehetünk hitelesek.

1. A művészeti koncepció meghatározó irányvonalai

Természetesen a színvonalas irodalmi alapokon álló színházcsinálásnak is kell, hogy legyenek prioritásai.

Meggyőződésünk, hogy kortárs dráma nélkül nincs kortárs színház.

Ezen a körön belül a **kortárs magyar drámairodalom** továbbra is szívügye lesz a színház vezetésének.

A Radnóti eddigi tevékenységében is jelentős volt a nagy klasszikus szerzők mellett a kortárs magyar írók bemutatása – elég csak Kárpáti Péter, Térey János, Spiró György, Szálinger Balázs, Hamvai Kornél vagy Bereményi Géza nevét említenem.

A jövőben határozott igyekezettel próbáljuk majd felkutatni és bemutatni a kortárs magyar irodalom legjobb műveit.

Az igazsághoz hozzátartozik azonban, hogy „kettőn áll a vásár” – vagyis ezeket a műveket előbb az íróinknak meg kell írniuk. Ez bizony akadozik időnként. Ezzel a problémával, a nívós kortárs dráma hiányának problémájával minden művészszínház küszködik manapság és nemcsak Magyarországon.

Épp ezért a „noszogatásnak” különféle módszereivel próbálkozunk majd: összhangban a színház „női” témák iránti fokozódó érdeklődésével – amelyet megbízásom esetén fontos programpontként kívánok megvalósítani – pályázatot írunk ki a 21. századi női élethelyzeteknek jól körülhatárolt témakörében, meghívott szerzőket kérünk fel, megbízásokat adunk. Az újonnan született művek legjobbjai közül kiválasztott darabot bemutatjuk a Radnóti Színházban, és terveink szerint az arra alkalmasak közül egyet vagy többet az új, alternatív játszóhelyeinken. (lásd Új játszóhely(ek) fejezet)

Reméljük, hogy az erőfeszítések révén a Radnóti Színház mint a kortárs magyar drámairodalom egyik legigényesebb bemutató-közege szolgálja majd közönségét, és már az első évadokban mód nyílik meglévő szerzőink mellé újakat toboroznunk. Ahogy egyre inkább bevonjuk a fiatal alkotókat a Radnóti tevékenységébe, úgy hozzák majd ők is magukkal a kortársaikat, az új neveket az irodalom teréről is.

De javítani kívánjuk a színház dramaturgiai tevékenységét abban az irányban is, hogy nagyobb számban jelenjenek meg színpadunkon a **kortárs külföldi kamaradrámák**. Ez a kiadókkal, fesztiválokkal, a hozzánk hasonló küldetésű színházak műsorával, műsorterveivel való előbb és hatékonyabb kapcsolattartást

feltételez. A Radnóti Színház feladata kialakítani azt a technikát, melynek révén ezek a művek minél gyorsabban jutnak majd el a magyar publikumhoz.

Természetesen nem mondunk le a **nagy klasszikus szerzők műveinek** bemutatásáról sem, amelyek mindig is jelen voltak a színház repertoárjában. Elég csak a híres Csehov-bemutatókra vagy Shakespeare-adaptációkra, az itt színre került Ibsen-, Strindberg-, Gogol-, Euripidész-művekre, vagy a legutóbbi időkből Dosztojevszkij, Bernard Shaw, Oscar Wilde műveire gondolnunk.

Továbbra is a repertoár részét képezik a **modern klasszikus szerzők művei**, akik közül Edward Albee, Tennessee Williams, Miroslav Krleža vagy Bertolt Brecht műveit oly nagy sikerrel játszotta, játssza a színház.

Közismert tény, hogy a fordítások gyorsabban avulnak az eredeti műveknél, illetve a rendezői koncepció is megkívánhatja a szöveg friss adaptációját, éppen ezért a Radnóti Színház rendszeresen rendelt meg új fordításokat; Morcsányi Géza, Nádasy Ádám és Ungár Júlia szinte „házi fordítónak” számít nálunk. Az eddigiekhez hasonlóan az új vezetés is ragaszkodik majd ahhoz, hogy a művek méltó fordításban jussanak el a közönséghez.

Természetesen a klasszikus **magyar drámák** is helyet kapnak a színház repertoárjában. A Radnóti Színháznak úttörő szerepe volt az első világháború előtti és a két világháború közötti magyar polgári drámairodalom bemutatásában. És nem csak a „slágerszerzőket”: Molnár Ferencet, Szép Ernőt játszotta a Radnóti, de a kevésbé ismerteket vagy népszerűeket is: Bíró Lajost, Bartha Lajost, Füst Milánt. Ezt a hagyományt mindenképpen folytatni szeretnénk. Az újítást itt is a fiatal rendezők, dramaturgok, színészek e művekkel való újszerű viszonya, a hangsúlyok 21. századi átértékelődése adja majd.

Az új igazgató és a régi főrendező ezt a tevékenységet kívánja koordinálni – az új nemzedék e művekhez vezető útját egyengetni.

Abban bízunk, hogy a legfiatalabb nemzedék hangsúlyos megjelenése a Radnótiban – bár bizonyosan kibillentí a régóta itt lévőket a komfortzónájukból – vérpezsdítő új időket, új minőséget és végül megfiatalodó közönséget is eredményez majd.

A Radnóti Színház műsorán időről időre felbukkantak **gyerekelőadások**, amik elképesztő sikerszériát mondhatnak magukénak. Hat évadon keresztül játszottuk a *Micimackót*, és lassan ugyancsak hat éve van műsoron a *Bárány Boldizsár*. Fontosnak tartjuk a gyerekközönséget, tisztában vagyunk a felelősséggel, amit egy

gyerekelőadás bemutatása jelent. Az előadásnak egyrészt ízlésformáló hatása van, másrészt a fiatalkori színházi élmények meghatározóak a későbbi kulturális érdeklődés kialakulásában. Más szóval gyerekelőadásaink közönségéből nő ki a jövő közönségbázisa.

A repertoáron kívüli események között felsorolt tematikus napok egy részét kifejezetten **családi eseményként** kívánjuk megvalósítani. Ez természetesen csak azokra a témákra vonatkozik, melyek, bár társadalmi problémákkal foglalkoznak, gyerekek számára fogyasztható módon is feldolgozhatók. (Pl. magány, csonka család, mozaikcsalád, másság, testi és szellemi fogyatékoság, hajléktalanság).

Ugyanakkor mindezidáig elhanyagoltuk a tizenéves korosztályt, bár az utóbbi évek színházpedagógiai tevékenységének köszönhetően igyekeztünk fogódzót adni nekik ún. felnőttelőadásaink némelyikéhez. Megbízatásom esetén vállalom, hogy az igazgatói ciklus során legalább egy, kifejezetten az **ifjúságot célzó** (de reményeim szerint a felnőtt korosztály érdeklődésére is számot tartható) előadást bemutatunk a Radnóti színpadán, illetve az alternatív játszóhelyek valamelyikén is örömmel venném, ha a tizenéves korosztály számára készülnének előadások.

Ezzel körbejártuk a pályázati kiírás azon pontját, mely a művészeti program kidolgozása kapcsán a kiemelt minősítés megtartását hangsúlyozza.

Az elkövetkező évadok lehetséges bemutatói a teljesség igénye nélkül:

Klasszikus drámák:

Arisztophanész – Parti Nagy Lajos: *Lüszisztraté*

Euripidész – Székely Csaba: *Alkésztisz*

Ibsen: *Kísértetek*

Hebbel: *Judit*

Jenbach – Stein – Kálmán: *Csárdáskirálynő*

Racine: *Andromaché*

Szophoklész: *Antigoné*

Trisztán és Izolda

Modern klasszikus drámák:

Frisch, Max: *Andorra*

Fry, Christopher: *A hölgy nem égetnivaló*

Handke, Peter: *Kaspar*

Plath, Sylvia: *Levelek*

Williams, Tennessee: *Földi királyság*

Kortárs külföldi drámák:

Bernhard, Thomas: *Beton* (adaptáció)

Athayde, Roberto: *Margarida asszony*

Carr, Marina: *Macskalápon*

Hodge, John: *Kollaboránsok*

Lessing, Doris: *A fű dalol* (adaptáció)

Stephens, Simon: *Pornográfia*

Ugarov, Mihail: *Oblom off*

Magyar drámák:

Csáth Géza: *A varázsló kertje* (színdarab Csáth Géza novellái alapján)

Gyarmati Fanni: *Napló* (adaptáció)

Kristof, Agota: *Az analfabéta* (adaptáció)

Robotos Imre: *Az igazi Csinszka*

Zilahy Lajos: *Zenebohócok*

2. A 2016/2017-es és a 2017/2018-as évad műsorterve

A Radnóti a **legkisebb pesti művészsínház**, szinte mindig tele van. A Radnótinak tehát sokoldalúan és sokszínűen kell képviselnie saját közönsége igényeit, elvárásait.

Az elmúlt évek negatív és pozitív tapasztalatai alapján nyugodtan állíthatjuk, hogy a felénk irányuló elvárás az, hogy a polgári színház irányainak leggazdagabb mustráját adjuk úgy, hogy ezen belül a tág spektrum „széleire” is elmerészkedjünk időnként. Fogékonyságot kell mutatnunk azon témák iránt, amelyek a mindenkori közbeszéd részét képezik, és a tartalmi igényességet mindig megbízható esztétikai megvalósítással kell párosítanunk.

A Radnóti hagyományainak megőrzése és a megújulás jegyében a 2016/2017-es évad programját és az azt követő évadok programját egy egybefüggő és szerves egészként kezeljük.

A **2016/2017-es évadban** négy „nagyshíni” bemutatót tartunk. A hagyomány és megújulás jegyében két, a Radnótiban is jól ismert rendező mellett két pályakezdő fiatal kap bemutatkozási lehetőséget. Előbbiek közé tartozik **Valló Péter**, a színház főrendezője, akinek jelenléte folyamatosságot és az eddigi színházi koncepció továbbélését jelenti, és **Alföldi Róbert**, aki nem csak nagy hatású és biztos szakmai tudással bíró rendező, de érzékeny és okos színészvezetésének köszönhetően társulatformáló ereje is van. A másik két rendező pályája elején áll. Rutin helyett tehetséggel és lelkesedéssel vannak felvértezve. **Kovács D. Dániel** idén szerzett rendeződiplomát, és *Heilbronni Katica* című rendezését a színikritikusok idén A legjobb független színházi előadás díjára jelölték. A színészként végzett, de máris rendezővé avanszált **ifj. Vidnyánszky Attilát** a Színikritikusok Céhe idén a legígéretesebb pályakezdő díjára terjesztette föl.

A 2016/2017-es évad tervezett bemutatói:

ifj. Vidnyánszky Attila rendezése	Viktor Pelevin: <i>Generáció P</i> vagy William Faulkner <i>És fekszem kiterítve</i>
Alföldi Róbert rendezése	Franz Xaver Kroetz <i>Vágy</i> vagy Elfriede Jelinek: <i>Rohonc</i>
Kovács D. Dániel rendezése	Shakespeare <i>Szeget szeggel</i> vagy Marlowe – Brecht <i>II. Edward</i>

Valló Péter rendezése

Shelagh Delaney *Egy csepp méz* **vagy**
Edward Bond *Az asszony*

A Radnóti Színház kapacitásai korlátozottak, de ha az új helyszín megtalálásával módunkban áll ötödik bemutatót is kitűzni, lehetőséget kívánok adni egy harmadik, ígéretes fiatal alkotónak, **Fehér Balázs Benőnek** – aki színész szakon végzett 2014-ben, túl van már néhány sikeres rendezésen, és idén színészként is bemutatkozik a Radnóti színpadán.

Talán merészségnek tűnik, hogy ilyen nagy számban hívnék a nagyközönség számára ismeretlen rendezőket, de bízunk benne, hogy a fiatalok csoportos megjelenése nem csak rizikót, de a közönség számára is vonzó és érdekes kihívást jelenthet.

Azt gondoljuk, hogy a „kortársság” legautentikusabban mégiscsak **fiatal alkotók** bevonásával valósítható meg. Persze olyan fiatalokat kell keresnünk, akinek nemcsak évei számában, de gondolkodásában, művészi attitűdjében is érzékelhető a fiatalság.

Így az első szezon legfontosabb célkitűzése ezeknek a fiatal rendezőknek – és a nyilván velük érkező fiatal munkatársaiknak (dramaturgok, tervezők, zenészek, esetenként színészek) a kipróbálása lenne, és akik közül ki is választanánk ez alatt a szezon alatt azokat, akik a Radnóti Színház jövőbeni meghatározó művészeti szereplői lehetnek.

A Radnóti az ilyen intenzív „fiatalítást” mindeddig halogatta. Igaz, hogy a kezdetekben ott volt Zsótér Sándor mint fiatal, nálunk debütáló és itt kiteljesedő rendező, és később is éves rendszerességgel jelentkeztek bemutatókkal nálunk fiatal színházrendező kollegák (Rusznyák Gábor, Telihay Péter, Szabó Máté, Göttinger Pál stb.), de rezidens fiatal rendezője mindeddig nem volt a Radnótinak. Ez most a megújulás szükségességének időszakában megnehezíti a művészi irányvonal folyamatos továbbvitelének kérdését.

Ezért meggyőződésem, hogy Valló Péter jelenléte mellett szükségessé vált egy **rezidens fiatal rendező** szerződtetése. Ezt természetesen nem akarjuk és nem is lehet elkapkodni, hiszen nagyon érzékeny és összetett feladatról van szó. Nemcsak művészi tehetséget keresünk tehát, de egy olyan személyiségű, hozzánk illő alkotótársat is, aki a hagyomány és a megújulás közötti vékony mezsgyén biztos tudással halad, akit a színház befogad és aki képes integrálódni a Radnóti közösségébe.

Mindig is voltak berobbanó tehetségek, de sorsuk alakulása sokszor azon múlt, hogy kapnak-e elég bizalmat és folyamatos támogatást a vezetőség és a társulat részéről. Fontos, hogy a hibázástól való félelem ne menjen a művészet rovására. Nem azt várom tőlük, hogy tökéletes és a színházművészetet forradalmasító előadásokat hozzanak létre – bár persze nem zárkozom el a lehetőségtől –, hanem azt, hogy alkotói kreativitásuk, kíváncsiságuk, útkeresésük, művészi gondolkodásuk legjavát adják. Én lehetőséget kívánok adni nekik, és reményeim szerint ezek a lehetőségek egy folyamat állomásai, mely során igazi műhelymunka tud kialakulni a színházban, amivel mindenki csak nyerhet.

A 2017/2018-as szezonban az első évad mintájára megint csak két pályakezdő és két beérkezett rendező jegyzi az előadásokat. A főrendező Valló mellett már újabb meghívást kap a három fiatal közül az a rendező, akit előző évi munkája alapján a színház vezetése kiválaszt, új rendezőként **Galgóczy Judit**, akinek markáns munkáit jól ismerem, s akinek költői realista stílusa jól illeszkedik a Radnóti általunk elképzelt művészi koncepciójába, és nem utolsósorban társulatépítő munkájára is számítok. Negyedikként pedig szívesen látnék egy, a Radnótiban korábban is rendező művészkollegát (pl. **Mohácsi János, Horváth Csaba, Zsótér Sándor**), és bízom benne, hogy az általam vezetett színházban vendégül láthatjuk **Ascher Tamást**, aki a kortárs magyar színház meghatározó személyisége, s akinek radnóti rendezése mindeddig váratott magára.

A további szezonokban a kialakított metódus szerint – egy alaposan megújult rendezői, dramaturgi és színészi gárdával folytatódna a munka, azoknak a tapasztalatoknak a felhasználásával is, amelyeket az előző szezonokban szereztünk. Emellett feltétlenül számítok a nemzetközi kapcsolataink megerősödésére, és ennek folyamányaként rangos és izgalmas külföldi vendégrendezők munkájára is.

3. Van olyan, hogy női színház?

Szerintem nincs. Van jó és rossz, izgalmas és érdektelen, érvényes és hazug. De férfi és női színház nem létezik. Azt azonban nem lehet nem észrevenni, hogy milyen kevés a női színházvezető, míg a közönség túlnyomó része nőkből áll. Színházi statisztikák szerint a nők aránya minden korcsoportban domináns, a – számunkra kiemelten fontos – aktív korúak körében egyenesen kétszer annyi női néző van, mint férfi. Tudatosítani kell magunkban, hogy nagy arányban nőkhöz szólunk, kötelességünk tehát, hogy terepet adjunk a női megközelítésnek és artikuláljuk a jellemzően női problémákat. **Legyen a színházcsinálók között is a jelenleginél nagyobb a nők aránya.**

A Radnóti Színházban néhány ritka kivételtől eltekintve nem dolgozott női rendező, és az eddigi 135 bemutatóból, összesen 2 olyan van, melynek szerzője nő. Ezen a gyakorlaton feltétlenül változtatni kívánok. Rengeteg izgalmas női drámaíró van, akik felfedezésre várnak (pl. Ljudmila Ulickaja, Sofi Oksanen, Sarah Kane, Marina Carr, Caryl Churhill, Lisa Kron, Young Jean Lee, Lynn Nottage, Suzan-Lori Parks, Caridad Svich, Sarah Ruhl, Paula Vogel, Kelly Stuart, Elfriede Jelinek, Anja Hilling, Yasmina Reza stb.), s bár még mindig nem sok, de egyre több női rendező van a pályán. A klasszikus drámairodalom női sorsokat felmutató darabjai (pl. Euripidész, Racine, Ibsen, Hebbel stb. művei) is nagyobb arányban jelennek meg a jövőben a Radnóti Színházban.

A Lengyel Intézettel közös projektünk a kortárs lengyel drámaírók műveiből készülő felolvasószínházi sorozat, melynek keretein belül megismerheti a közönség többek között Magda Fertacz, Małgorzata Sikorska-Miszczuk, Dorota Masłowska, Elżbieta Chowaniec munkáit.

Noha a kortárs magyar irodalomban egyre markánsabban képviseltetik magukat a női szerzők, a drámaírás nálunk – néhány kivételtől eltekintve – még mindig alapvetően a férfiak kiváltsága. Éppen ezért szándékunkban áll pályázattal ösztönözni a női alkotókat, hogy kipróbálják magukat a drámaírás területén, női témákat/sorsokat/szemponokat helyezve a fókuszba.

A repertoáron kívüli tevékenységünkhöz kötődően tervezünk olyan tematikus esteket, napokat, amelyeknek témaválasztásában hangsúlyos szerepet szánunk a női szerepeknek és problémaköröknek (pl. anyaság–gyermektelenség, párkapcsolat–szingli lét, tolerancia–kirekesztés stb.), valamint újonnan kiépítendő nemzetközi kapcsolataink terén is prioritást teremtünk a női alkotóknak.

4. Irodalmi hagyományok megújítása és egyéb repertoáron kívüli események

A múlt

A Radnóti Színház irodalmi öröksége 1957-re nyúlik vissza, akkor kezdett működni a Nagymező utcai épületben az Irodalmi Színpad Szendrő Ferenc vezetésével. Főként irodalmi, költészeti estek voltak műsoron, a fiatal szerzők is megmutatkozási lehetőséget kaptak. 1976-tól Keres Emil vezette az ekkor már Radnóti Irodalmi Színpadot. A saját társulattal rendelkező intézmény művészei Budapest peremkerületeit látogatták előadói estekkel, rendhagyó irodalomórákat tartottak iskolákban, és havi rendszerességgel mutattak be kortárs szerzőket. Amikor Bálint András 1985-ben átvette az igazgatást, az épület is új nevet kapott: Radnóti Miklós Színház, ezzel jelezve a profilváltást. Innentől kezdve a Radnóti repertoárszínházként üzemelt, de az elmúlt harminc évben szinte folyamatosan műsoron voltak önálló irodalmi estek, a színházban rendszeresen rendeztek könyvbemutatót, kortárs szerzői estet. A műsorterv összeállításánál mindig szempont volt, hogy új magyar drámát játsszon a színház, mely sokszor felkérésre íródott.

A jövő

Az irodalom szeretete, megszerettetése, gondozása és terjesztése, a szerzők helyzetbe hozása, bábáskodás az új művek születése felett mind-mind feladata a színháznak. Küldetésemnek tartom, hogy igazgatásom alatt is folytatódjon ez a közel hatvan éve megkezdett út. Sőt, meg kell találnunk azokat az új formákat, amiken keresztül minél több embert „fertőzhetünk meg” klasszikus és kortárs irodalommal.

Fontos, hogy aki **irodalmi estet** akar létrehozni, lehetőséget kapjon rá. Ez a műfaj mindig nagyon személyes. Olyan lenyomat, ami az összeállító-előadó személyiségét tükrözi, olyan kihívás egy színésznek, különösen egy fiatal színésznek, amiből rengeteget tanulhat.

A színházban helye van az irodalom minden formájának, alkalmi jelleggel **felolvasó esteket** tartunk kortárs epikus művekből.

Számos olyan mai külföldi és magyar színdarab van, ami – különböző okok miatt (pl. technikai nehézségek, kockázatos témaválasztás, idő- és helyhiány) – nem kerül színpadra, de van olyan izgalmas, újszerű, fontos, hogy érdemes legyen legalább **felolvasószínházi** formában bemutatni a közönségnek. A

felolvasószínházi előadás önmagában is érvényes, önálló műfaj. Még ha kevés próbával is, de készülni kell rá, meg kell rendezni és el kell játszani. A rádiójátékkal rokon műfaj, de ugyanúgy élő és egyszeri, mint egy színházi előadás.

Bár sok be nem mutatott magyar dráma van fiókban, mindig keressük az új szerzőket, az új műveket. Éppen ezért **drámapályázat** kiírásával szeretnénk ismert és ismeretlen szerzőket alkotásra ösztönözni.

A Radnóti Színházzal szemben, az Andrássy út túloldalán áll a **Lengyel Intézet**, kínálja hát magát az együttműködés, mely első lépésben a 2015-ös Színházak Éjszakáján fog megvalósulni, de szándékunkban áll további közös projektek létrehozása is. A Lengyel Intézet alkalmas helyszíne lehet felolvasásoknak, színházi kiállításoknak. A gazdag lengyel színházi kultúra, a napjainkban új virágkorát élő lengyel drámairodalom szélesebb közönséggel való megismertetése közös érdekünk.

A repertoáron túli színházi tevékenységek egyik legfontosabbika a **tematikus napok** létrehozása. A tematikus nap a színház társadalmi felelősségvállalásának része: egy kijelölt napon kizárólag egyetlen témával foglalkozunk a színházban előadásokon, felolvasásokon, kiállításokon stb. keresztül. A téma minden esetben egy olyan társadalmi probléma, jelenség, ami sokakat érint, de nem beszélünk róla eleget. (Pl. családon belüli erőszak, autizmus, kirekesztés, zaklatás, függőség, örökbefogadás stb.)

V. A TÁRSULAT

„Helyes tartás nincsen, csak helyes irány.”
Frederick Matthias Alexander ausztrál színész,
az Alexander-technika kidolgozója

Meggyőződésem, hogy a színész egyéni fejlődésének, egy pályáiv lehetséges kialakulásának a társulati forma és gondoskodó tartalom lehet a biztosítéka. A színész a társulat, a színház arca. Amilyen a társulat, olyan a színház. (Minden lánc olyan erős, mint a leggyengébb láncszeme.) Színész nő vagyok, tapasztalatból tudom, mennyire meghatározó egy színház működésének minőségére nézve, hogy hogyan strukturálódik a társulata.

Bálint András igazgató tevékenysége alatt a Radnóti társulata nem is egyszer gyökeresen átalakult. A színészek távozásának külső és belső okai voltak. Elvonzott színészkollegákat egy-egy újonnan megnyílt színházi közeg. A Székely Gábor-féle Új Színház annak idején, vagy az új épületbe költözött alapjaiban megújult Nemzeti Színház, de átszerződtek kollégák az addig befogadó intézményből társulati struktúrájává alakuló Thália Színházba is az utóbbi években. Volt persze, akitől a színház vezetése vált meg az évek folyamán. Mindezek a nem egyszer válságosnak tűnő változások egészségesek voltak, szinte mindig előremozdították a Radnóti Színház ügyét – aktivitásra, fokozott erőfeszítésre készítette a színház vezetését. Ugyanakkor a kétezres évek derekán ez a folyamat megrekedt, a távozó nagy nevek helyére nem szerződtek újabb nagy nevek, akik betölthették volna az elszerződők nyomában kialakult űrt.

Nem lenne sikeres a Radnóti megújulása, ha nem foglalkoznánk a társulat megújításával is. A színház jelenlegi társulata nem teljes. Meggyőződésem, hogy egy társulatban minden szerepkör betöltésére kell lennie legalább egy erős személyiségű és magas szakmai tudással bíró színésznek, szerencsés esetben többnek is, akik inspirációt jelentenek egymásnak. A tagok döntő többségének „egész estés” színésznek kell lennie, tehát olyan művésznek, aki alkalmas arra, hogy „a hátán vigye az előadást”. Így az előadások főbb szerepeire csak kivételes esetben kell vendéget hívnunk. A jelenlegi 14-16 fő megfelelő társulati létszám, amennyiben minden ponton korosztálya egyik jelentős all round színésze áll, aki bármely feladatban helytáll. A Radnóti társulata olyan kicsi, hogy a sokoldalúságnak kiemelkedő szerepe van, hiszen nem megoldható, hogy mindenki mindig csak testreszabott feladatot kapjon. Ez a színészek tehetsége és szakmai tudása iránt támasztott elvárás tudja biztosítani a folyamatos magas színvonalú,

kiegyensúlyozott munkát, előadásokat és a foglalkoztatásbeli elégedettséget. A Radnóti Színházban azonban mindig is voltak vendégek. Az ország legjobb színészei játszottak nálunk, fő- és epizód szerepekben egyaránt. pl. Jordán Tamás, Gáspár Sándor, Udvaros Dorottya, Fekete Ernő, Rába Roland, Rudolf Péter és az egy ideig tagként is jelenlévő Cserhalmi György, László Zsolt. Az ő jelenlétük gyakran ugyanolyan meghatározó volt, mint a színház saját tagjaié. Mindig inspirációt jelentettek a társulat számára. Ezt a hagyományt kell és fogjuk is folytatni – tekintettel a társulat kis létszámára.

Harmincéves tapasztalat, hogy a Radnótinak leginkább a kis létszámú kamaradarabok állnak jól. Már csak adottságainál fogva is. A szűk tér gátat szab a vizualitás adta nagy lehetőségeknek, a rendezői önkifejezést korlátok közé szorítja mérete és technikai adottságai miatt. Viszont intim közelségben figyelhetjük a színészt – aki a Radnóti színpadán tulajdonképpen mindig premier plánban van –, talán itt a legközelebről a pesti kőszínházak nézőterén ülve. Ez a színészközpontúság a repertoár kialakításában is vezérelvünk. Kicsiségünkben az erőnk, csak jól kell élnünk vele. **A Radnóti tehát tehetséges, erős személyiségű színészek gyűjtőhelye kell legyen**, akik képesek nagy sorsokat eljátszani. A szóba jöhető nevekről az egyeztetést megkezdtem Valló Péterrel. A változásokat, ha sor kerül rá, a színház vezetésével összhangban, minden részletben egyeztetve, a döntések felelősségét közösen vállalva hozzuk meg, hiszen volt és jövőbeni színpadi játszótársaim sorsáról van szó. Engem mint színésznőt a változtatások személyi vonatkozásai érintenek a legérzékenyebben, így részemről semmilyen körültekintés nem lehet elég nagy.

A jó társulat azonban önmagában még mindig kevés. A színház nem üzem, mi a lelkünkkel dolgozunk. Éppen ezért nem maradhatunk gondozatlanul. **A színészeket inspirálni és fejleszteni kell.** Ha egy színész nem kap kellő iránymutatást vagy évadokon keresztül közel azonos pozícióban nagyjából ugyanazokkal a rendezőkkel dolgozik, szakmai fejlődésében – kevés kivételtől eltekintve – megreked. A műsortervet is ennek fényében kell összeállítanunk, emellett a színészeknek konstruktív és értő visszajelzésekre van szükségük emberi és szakmai vonatkozásban egyaránt. Ez elsősorban a színház művészeti vezetésének a felelőssége. Egy művésznek mindig nyitottnak és rugalmasnak kell maradnia, mert „helyes tartás nincs, csak helyes irány”.

Az elmozdulás irányáról a színészeknek folyamatosan visszacsatolást kell kapniuk. Csak így kerülhető el, hogy egy színész megrekedjen, elhasználódjon, kiégjen vagy

önértékelési zavarba kerüljön. A szakmaiságon alapuló őszinte kommunikáció alapfeltétel egy művész fejlődésében. A színészekben ki kell alakítani az erre való igényt, hogy ez oda-vissza szabadon működjön. Igazi műhelymunka csak így képzelhető el, ez lehet a visszaigazolása a társulati létnek, ami adott esetben kötöttségekkel is jár. Az általam vezetett színházban szeretném megteremteni a művészeti vezetés, rendezők, színészek közötti aktívabb kapcsolattartást, ami tudatosan irányított gondoskodó figyelmet, őszinteséget, tapintatot és felelősségtudatot feltételez. Hiszek benne, hogy egy ilyen kis társulatban megteremthető ez a fajta önzetlen, odaadó, egymást segítő közeg.

Társulatomtól igényességet, elkötelezettséget és a Radnóti Színház iránti felelősségérzetet várok.

A színészek szakmai fejlődésének módja a különböző színházi szakemberek és alkotók által tartott, bemutatókényszer nélküli workshopokon való részvétel. Igazgatóként örömmel segíteném a színház által szervezett szakmai workshopokkal mind társulatom, mind a szakmabeli érdeklődők technikai fejlődését mozgás, hangképzés, improvizáció stb. témában. Mindennek megfelelő helyszíne lehet a próbaterem, de az esetleges új helyszínek mind új, kiaknázható lehetőségeket jelentenének ezen a téren is.

A teljes társulatnak természetesen tagjai a háttéremberek, akik nem a rivaldafényben teszik a dolgukat, de akik nélkül nincs előadás. Vannak közöttük, akik több évtizede a Radnótiban dolgoznak, és talán nem is tudják elképzelni, hogy ez másképp legyen. **A színpad és a színház egész gépezetének működését biztosító képeséges, elhivatott, elkötelezett személyzet sorsa ugyanolyan fontos számomra, mint művésztársaimé.** Napi szinten odaadóan és olyan szakmai nívón teszik a dolgukat, amit bármely színház, bármely munkahely megirigyelhetne.

A színházi működés lényegéből fakadóan művészek és műszak, ügyelő, öltöztetők, fodrászok, kellékesek szoros egymásra utaltságban tudják csak jól végezni a dolgukat. Egy előadás létrejötte mindig csapatmunka, sikere a benne részt vevők szakmai tudásától, de napi lelkiállapotától is függ. Színházunkban szeparálódásnak esélye sincs, a teljesítmény mellett kiemelten fontos az egymás iránti tolerancia, a tapintat, a másik munkájának, mozgásterének tisztelete. A színházban jó a hangulat, az egymásra való odafigyelés nem csak a jubileumi születésnapok nagyszabású megünneplésében, az évadvégi közös kirándulásokban, de a közösség megtartó erejének számtalan gesztusában is megnyilvánul.

A Radnótihoz tartozni otthonos érzés. Felelősséget érzek az iránt, hogy ezt a csapatot egyben tartsam, hiszen olyan erőssége ez a Radnóti Színháznak, amelyre mint jövőbeni vezető biztos bázisra támaszkodhatok.

Az általam elképzelt Radnóti Színház művészeti munkájában kulcsfontosságúnak tartom a dramaturgia szerepét.

Morcsányi Géza radnótibeli tevékenysége nagyszerű példa arra, hogy egy nagy tudású dramaturg ízlése és szellemisége milyen meghatározó szereppel bír egy színház egy életében. Színházunk több korszakon átívelő tevékenységében Géza nevéhez olyan emblematikus előadások fordításai kötődnek, mint például *Háztűznéző*, *Ványa bácsi*, *Cseresznyés kert*, *Farkasok és bárányok*, *Holt lelkek*, *Alkony*, *Karamazov testvérek*. Valló Péter állandó munkatársa, akinek véleménye a Radnóti Színház vezetése számára mindig mérvadó volt.

Hárs Anna négy éve tagja a színházunknak, az egyes előadásokhoz kötődő dramaturgiai munkán kívül színházunk repertoáron kívüli tevékenységeiben és színházpedagógiai programunkban is oroszlánrészt vállal. Ambíciózus, okos, megbízható, jó ízlésű munkatárs, aki véleményét mindig határozottan képviseli. Igazgatói kinevezésem esetén a dramaturgi kutatómunkára szeretnék nagyobb hangsúlyt fektetni. Biztos vagyok benne, hogy Anna e tekintetben is szövetségesem lesz.

A középvezetők sorából elsőként a színház művészeti titkárát, **Pap Zsuzsannát** emelném ki. Jelenléte a Radnóti vezérkarában eddig is a megbízhatóságot és a megnyugtató szakértelmet jelentette. Megkérdőjelezhetetlen szakmai tudásán kívül személyes kisugárzása, a színház iránti feltétel nélküli odaadása, az a diszkréció, amivel munkáját végzi, és ami nélkülözhetetlen ebben a pozícióban, kiemelkedően alkalmassá teszi ennek a bizalmi állásnak a betöltésére. Társulatunkban fontos kohéziós szerepet tölt be. Nélkülözhetetlen munkatárs, akire a továbbiakban is feltétlenül számítok.

Ugyanígy nélkülözhetetlennek érzem a színház további munkájában **Őri Gyuláné, Rózsa** jelenlétét. Rózsa a színház rendezőasszisztense, néha ügyel, ság és rendez is. A főrendező Valló Péter legfontosabb munkatársa, számtalan legendás előadás létrehozatalának kulcsszereplője. A jubileumi születésnap ünnepségek kitalálója és kivitelezője, az évad végi kirándulások megszervezője. A színház szakszervezeti titkára. A társulaton belüli kommunikációnak, az itt dolgozók érdekérvényesítésének, az összeczártságból eredő problémák kezelésének

legfontosabb láncszeme, megoldóembere. Intézmény az intézményen belül, tananyag a Színház- és Filmművészeti Egyetem rendezőasszisztens szakos hallgatói számára. Teljesítőképessége átlagon felüli, akire rezidens rendező hiányában sokszor átlagon felüli munka hárul.

Kövesy Károly, színházunk műszaki vezetője tizenkilencedik éve tagja a társulatnak. Országos elismertségű szakember. A díszítő-, világítási, hang-, öltöztető-, fodrász-, kelléktárak valamint a gondokság és az épületfenntartás tartozik hozzá. Ezen kívül minden előadásunk scenikusa is. Szigorú és precíz ember. Tapasztalatára és szakértelmére nagyban fogok támaszkodni, a nyugodt folytonosságot képviseli.

Lukács Cecília a létszámban kicsiny, de fontos tevékenységet végző gazdasági osztály vezetője. Alapos és fegyelmezett vezetői munkájának köszönhető, hogy a színházi működés stabil háttérrel rendelkezik, minden időben és pontosan működik. Természetesen ő is a Radnóti elkötelezett híve.

VI. ÚJ JÁTSZÓHELYEK – ÚJ TEREK

A Radnóti Színház méreteiből fakadóan intim tere bensőséges színházi pillanatokot teremthet, de kicsisége korlátokat is jelent. A Radnóti társulata sok esetben azért is oly változékony, mert a nagyon kicsi térben, a nagyon szoros összezártságban van, aki nem bírja ki sokáig. Persze azoknak, akik máshol is dolgoznak, akiket más színházakba is hívnak játszani, akik filmeznek stb. – és ezek közé tartozom én is – könnyebb hűségeseknek maradni. De sokakat – főként, akik szinte minden este színen vannak a Radnótiban – felőröl ez a szűkösség.

A színház megújulásának, megfiatalodásának egyik legfőbb záloga, hogy kitörjünk az épület olykor szinte klausztrófó közegéből.

Szinte a kezdetektől jelen volt egy második játszóhely megnyitásának igénye. Hangsúlyozom, hogy nem egy klasszikus második játszóhelyet értünk ez alatt, azt sem pénzzel, sem kapacitással nem bírnánk. Hanem **új tereket keresünk**, illetve szeretnénk létrehozni, ahová a Radnóti kiterjedhet, bővíülhet, ahol teret kaphatnak a szellemi pluszok, művészi kísérletek, összművészeti projektek, felolvasószínházi produkciók, tematikus napok, akadálymentes előadások, workshopok megrendezése – ahol nem a klasszikus kőszínházi funkciók dominálnak.

Ezért megbízásom esetén **mindent elkövetek azért, hogy a Radnóti Színház új lehetőségekhez jusson térben, időben és a vállalkozás bátorsága terén egyaránt.** Kézenfekvő az Andrássy úti próbaterem átalakítása, melyet 2017 őszére – a gazdasági hivatal kiköltöztetésével és egy önerőből megvalósuló átalakítással – egy kb. 80-100 főt befogadni képes „nyílt térre” alakítanánk.

A gazdálkodás tervezetéből látszik, hogyan járatódna be ez az új helyszín kb. három évad alatt – elérve azután egy stabil előadás- és nézőszámot.

A Nyílt Tér nemcsak a terem elrendezésének variálhatóságát takarja, de szellemi értelemben is értendő.

Nyílt teret jelentene minden olyan kezdeményezésnek, mely a Radnóti Színház régi és – reményeink szerint – új közönségének érdeklődésére igényt tarthatna.

A Radnóti fennállása óta olyan komplex, sokirányú irodalmi programot valósít meg, olyan szellemi holdudvara volt, van (írók, kiadók, társművészek), hogy a piciny színpadra nehezedő nyomást képtelenség feloldani, és helyet adni az adott repertoáron kívül jelentkező összes aspirációnak. Pedig a Radnótinak ez

tradicionálisan is dolga és – megújulva – még inkább azzá kell legyen. A színház profiljához amúgy szervesen hozzátartozó irodalmi estek – Bálint András meghatározó önálló estjei, vagy pl. három fiatal színész, Andrusko Marcella, Szávai Viktória és Adorjáni Bálint a nemrég útjára indított *Irodallam* sorozat keretein belül bemutatott estje – mellett születhetnének új irodalmi összeállítások, melyek itt szinte repertoárszerűen műsoron tarthatóak lennének, és mint a színház produkciói megjelenhetnének Pesten és vidéken más játszóhelyeken, kultúrházakban, iskolákban stb. Ezek – ahogy eddig is tették ezt a Bálint-estek – megidézhetnék nagy írók, költők munkásságát. Lehetnének egy vagy akár több alkotó szellemi termékei, alkothatnának akár sorozatot is, és mindenképpen kapcsolódhatnának egy ma középiskolába, egyetemre, főiskolára járó fiatal város lakó szellemi szükségleteihez, igényeihez, „kötelező” tudásanyagához.

A mai magyar irodalom olyan területeire is elkalandozhatnánk, amelyeket ma még nem sikerült „beemelni” a színházi gondolkodásba. Megjelenhetnének az egyes emberek történeteit a dokumentarizmus és a színházművészet mezsgyéjén mesélő személyes hangú estek.

Valamint itt olyan szokatlan hangvételi vagy merészebb témában született írásművek bemutatására is lehetőségünk nyílna, amelyektől eddigi működésünk során kénytelenek voltunk elállni, hiszen színpadra állításuk az estenkénti 230 néző számára talán túlzottan „rizikós” lett volna. Ide kerülhetnének a témájuk, hangvételük, stílusuk miatt csak szűkebb közönségnek szánt színdarabok is. Ne feledjük, a Radnóti eddig is a városi közönség ízlésének szélső határai között mozgott tartalmilag is és stílárisan is – és ez még inkább így lehetne a jövőben.

A Nyílt Tér művészi programja leginkább kortárs műveket tartalmazna – magyarokat és a világirodalomból válogatottakat egyaránt. Mindig megőrizné a személyességet és szenvedélyességet bármely tárgyhoz is nyúlva. Olyan fontos kérdéseket vitathatna meg szűkebb közönségével, amelyeket a jövő azután majd tágra nyit, ha sikerül a színház művészi vezetésének, dramaturgiájának, alkotó közösségének „ráéreznie” a kor legfontosabb irányaira. Biztosan megkönnyíti ezt a keresést a kisebb nézőszám nyújtotta viszonylagos szabadság.

Persze a Nyílt Tér helyet adhatna olyan szakmai, színházpedagógiai, ismeretterjesztő és egyéb programoknak is, amelyek szervesen kötődnek a „nagyszínházi” munkához, s melyekre már eddig is akadt példa (Vasárnapi szalon, Kulissza foglalkozás stb.)

De nemcsak a jelenlegi próbaterem fejlesztésében gondolkodunk, hiszen az kibővített állapotában is csak szobaszínházi funkciót tud majd betölteni, hanem olyan új, különleges tereket keresünk, amelyek még több lehetőséget adhatnak a művészi kísérletezésre, és alkalmi összművészeti események létrehozására. Ezért – amennyiben a Radnóti Színház igazgatójává választanak – törekedni fogok egy stabil vagy alkalmi, saját vagy vendégként elfoglalt második játszóhely megnyitására.

Felvettem a kapcsolatot a Nagymező utca túloldalán található Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központ igazgatójával, Kőrösi Orsolyával is.

Szándékaink között szerepel a kiállításokkal összehangolt színházi tevékenység a volt Tivoli színháztermében. De az is elképzelhető, hogy a mi általunk kigondolt színházi program inspirálja majd a következő fotókiállítást.

Az igazgatóasszony részéről nagy nyitottságot tapasztaltam. A már meglévő kezdeményezésekre alapozva a lehetséges együttműködésről az egyeztetést folytatjuk. A projektekre pályázhatnánk együtt – ez egy kiaknázatlan területe a hozzánk hasonló, koprodukciókban érdekelt intézmények pályázati lehetőségeinek.

Addig kell próbálkoznunk a második játszóhely megnyitásával, addig kell további alternatív lehetőségeket felkutatnunk, míg a Radnóti száz-kétszáz méteres körzetében meg nem találjuk a megfelelő lehetőséget.

Ez a megtalálendő hely, ahol olyan térfüggetlen, kislétszámú, kisebb költségvetésű produciókat hozhatnánk létre, amely akár kimozdítható a színházból, vendégszínházra is alkalmas, sokszorosan biztosítaná a pályázati kiírásban megkövetelt művészeti feladatok elvégzését. Rendet, biztonságot és szabad kapacitást biztosítana a Radnótiban remélhetőleg megújuló művészi ambíciókhoz. Segítené a szerződöttetni kívánt fiatalok önálló művészi megjelenésében és a közönséggel való megismerkedésben. Sokszínűbbé és vonzóbbá tenné a Radnótit, új és régi közönsége számára egyaránt. Nagyon sokat hozzátenne az általam remélt új lendülethez.

VII. VISZONYUNK A KÖZÖNSÉGGEL

Ahhoz, hogy a Radnóti 228 fős nézőterét megtöltsük, nincs szükségünk arra, hogy lasszóval fogjunk közönséget. Tapasztalataink szerint a kétmillió város és a vidékről a fővárosba látogató színházszerető közönség megtölti a kicsiny Radnótit, akkor is, ha annak csak színvonalas alkotások szerepelnek a programjában.

A mi felelősségünk, hogy erre a bizalomra rászolgáljunk, hogy a közönség azt érezze: „a Radnótiban nem lehet csalódní”. **Feladatunk, hogy megtartsuk azt a közönségréteget, amire tradicionálisan számíthattunk, valamint megtaláljuk és elérjük ezen rétegek fiatal generációit.**

Ennek eszköze lehet egyrészt a hatékony marketing és színvonalas PR tevékenység, de reményeink szerint fiatal, tehetséges kollégák bevonásával, független társulatokkal való koprodukciókkal, új terek használásával ezt az új közönségréteget is meg tudjuk szólítani.

Persze szembe kell néznünk azzal, hogy az emberek túlhajszoltak, az élet mindenki számára egyre nehezebb, feszültebb. A nagyközönség általánosságban véve szívesebben kacag önfeledten a színházban, és a színházak igyekeznek ennek megfelelni. Csak bizonyos mennyiségű színházlátogató van Budapesten, tehát a színházak konkurenciát is jelentenek egymásnak. Ennek ellenére azt gondolom, a mi utunk nem az, hogy ezt az igényt kiszolgálva aláígérjünk másoknak, hanem hogy **a minőségből nem engedve a társulat lehetőségeit és képességeit maximalizálva művészszínházi minőségünkben egyedít nyújtunk.**

VIII. EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREINK

Lengyel Intézet

Az Andrassy út túloldalán, a Radnóti Színházzal átellenben áll a lengyel kultúra háza, kézenfekvőnek tetszik tehát a hosszútávú együttműködés a két intézmény között. Katarzyna Sitko igazgatónő és Wojtek Kriston, az intézet zenei, színházi és táncprogramokkal foglalkozó munkatársa maximális nyitottságról biztosított minket részükről, s első lépésben a 2015. szeptemberi Színházak Éjszakáján a Lengyel Intézet a Radnóti Színház kihelyezett helyszíne lesz.

A lengyel színház hagyományosan izgalmas és újító szándékú, Kantor, Grotowski, Wyspiański, Witkiewicz vagy Mrozek valamennyien új dimenziókat nyitottak a huszadik század színházában. Az utóbbi években egy új drámaíró-generáció jelent meg Lengyelországban, és a fiatal tehetségek között figyelemreméltóan magas számban vannak női szerzők. Pászt Patrícia kulturális menedzser és lengyel fordító segítségével egy felolvasószínházi sorozatot tervezünk létrehozni, melynek keretein belül a magyar közönség is megismerheti a legizgalmasabb fiatal női drámaírók, többek között Magda Fertacz, Małgorzata Sikorska-Miszczuk, Dorota Maślowska, Elżbieta Chowaniec munkáit – a Radnóti Színház művészeinek tolmácsolásában. A felolvasásra kerülő munkák közül a legjobbnak bizonyuló, izgalmas és alkalmas színdarabokat szándékunkban áll a későbbiekben bemutatni a Radnóti Színházban is.

Capa Központ

A Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központ ugyancsak a színház közvetlen közelében, egy percnyi sétaútra helyezkedik el a Nagymező utcában. Az intézmény elsősorban fotókiállítások szervezésével foglalkozik, de a Capa Központ bérlő a volt Tivoli Színház színháztermét, mely jelenleg rendezvényhelyszíneként működik.

A Capa Központ igazgatója, Kőrösi Orsolya biztosított minket, hogy örömmel vennének részt a Radnóti Színházzal közös projekteken, melyek terveink szerint az alábbi formákban valósulna meg:

- A fotókiállításokkal témájában és stílusában összecsengő színházi performanszok létrehozása.
- A tervek szerint rövidesen felújításra kerülő színházteremben rendhagyó színházi és irodalmi estek bemutatása és műsoron tartása.

- Alkalmi jellegű összművészeti események megvalósítása esetén (pl. tematikus napok) a Nagymező utca „összenyitása”, azaz az épületeken belüli és azok közötti terek kihasználásával egy összefüggő kulturális rendezvény létrehozása.
- A volt Tivoli tere messzemenően alkalmas mono- és kamaradrámák előadására. A Capa Központnak a saját rendezvénytermére kidolgozott elképzelései egybevágóak a Radnóti Színház fesztiválteremtő szándékaival: egy kamaraszínházi találkozót kívánunk életre hívni, melyben előadáshelyszínként, de akár szervezőpartnerként és lebonyolítóként is számítunk a Capa Központ színházterére is.

Kecskeméti Katona József Színház

A magyar kulturális élet egyik legnagyobb baja a vízfejűség. A legkiválóbb vidéki kezdeményezések ellenére mai napig Budapesten koncentrálnak minden: nagyobb a kereslet, és ennek megfelelően nagyobb a kínálat is. Feladatunknak érezzük, hogy a vidéki közönség számára is elérhetővé tegyük előadásainkat, illetve örömmel adunk lehetőséget a vidéki színházaknak budapesti bemutatkozásra. Éppen ezért felvettem a kapcsolatot Cseke Péterrel, a kecskeméti színház igazgatójával, aki készségesen fogadta egy esetleges közös előadás létrehozásának ötletét. A kecskeméti színházzal tehát közös bemutatót tervezünk megvalósítani a 2017/2018-as évadban, melynek premierje és megegyezés szerinti számú előadás Kecskeméten lenne, de a Radnóti Színház repertoárjában is helyet kapna az előadás, melyben kecskeméti és radnóti színészek egyaránt részt vesznek.

Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft.

A Szentendrei Kulturális Központ Szentendre kulturális nagyrendezvényeinek és egyéb művészeti programjainak szervezője. A Kft. igazgatójával, Csató Katával megegyeztünk egy hosszú távú együttműködésben, melynek első állomása a Bálint András új, 2015 októberében bemutatásra kerülő önálló estjének beillesztése a 2016-os Szentendrei Tavasz Fesztivál műsorába. Ez a meghívás nem előzmény nélkül való: 2012 nyarán már szerepelt Bálint András Szentendrén *Úr és kutya* című estjével. Csató Katával közös terveink szerint a Szentendrei Kulturális Központ felügyelete alá tartozó, saját színházteremmel rendelkező Pest Megyei Könyvtárban (PMK) a 2016/2017-es évadtól kezdve visszatérő vendégek lennénk a

Radnóti Színház előadásaival. Más szóval rendszeresen játszanánk tájelőadásokat a szentendrei PMK-ban, és reményeink szerint a Szentendrei Teátrum programjába is meghívást kapunk.

Bukaresti Nemzeti Színház

A Radnóti Színház és a Ion Caramitru vezette Bukaresti Nemzeti Színház kapcsolata öt évvel ezelőtt fonódott szorosabbra, amikor először látogatott el hozzánk zenés irodalmi estjével maga Caramitru, és azóta is minden évben vendégül látunk bukaresti kamaraelőadásokat és monodramákat vagy mi vendégeskedünk a bukaresti Nemzetiben. Ezt a jól bejáratott kapcsolatot a jövőben is szeretnénk megőrizni, és a színház vezetőjeként a további kölcsönös vendéggjátékok létrejöttét szorgalmaznám.

Magvető Kiadó

Több mint húsz éve a Radnóti Színház Magvető-esttel zárja az évadot. Ezeken az alkalmakon a Magvető Kiadó a Könyvhétre megjelenő újdonságait mutatja be, pályakezdő és már beérkezett szerzők új írásaikból olvasnak föl részleteket.

Ez a szép hagyomány – mint ahogyan a Magvető egyes köteteit vagy szerzőit népszerűsítő estek is – szervesen illeszkedik a Radnóti értékteremtő koncepciójába, s noha változások történtek/történnek a Radnóti Színház és a Magvető Kiadó vezetői posztján is, a kiadó új igazgatója, Nyáry Krisztián biztosított róla, hogy – pályázatom pozitív elbírálása esetén – a közös munkát folytatni, bővíteni szándékozik.

Függetlenek

Az európai és magyar színházi világ állandóan változik, a kőszínházaknak ahhoz, hogy ne passzív elszenvedői legyenek ennek a változásnak, hanem akár alakítói is, tehát hogy meg tudjuk tartani a hamleti értelemben vett iránymutató szerepet, nyitottsággal és fantáziadússággal kell léteznünk; ma már egy színház nem lehet zárt intézmény, keresnie kell a kapcsolódási pontokat, találkozási lehetőségeket a közönséggel, a társművészetekkel, független társulatokkal.

Azon túl, hogy a kőszínház stabil anyagi hátterével segítheti a függetlenek életben maradását, inspirációt jelenthetnek egymás számára. Tehát az együttműködéssel mindkét fél nyer.

Korábban is volt már rá példa, hogy független alkotók dolgoztak a Radnótiban, az elmúlt évadban Horváth Csaba rendezte a Forte Társulat néhány tagjával kiegészült társulatot, illetve az ugyancsak független szférából érkező Schermann Márta állított színpadra egy verses-slames estét slammerek és a Radnóti Színház színészeinek közreműködésével, tavasszal pedig Szikszai Rémusz, a Vádli Társulat vezetője rendez majd a színházban. Kiemelkedően fontosnak tartom, hogy igazgatóvá választásom esetén is folyamatosan jelen legyenek független alkotók a Radnótiban.

IX. SZÍNHÁZPEDAGÓGIA

Meggyőződésem, hogy ma egy felelősen gondolkodó színháznak partnerként kell tekinteni közönségére. Művészszínházi célkitűzéseink minél hatékonyabb elérése érdekében tanítanunk kell őket és tanulnunk kell tőlük. Lehetőséget kell adnunk a párbeszédre. Segítenünk kell, hogy közönségünk közösséggé válhasson.

Ennek eszköze a színházpedagógiai tevékenység, ami 2012-ben indult el a Radnóti Színházban. Programunkkal több közönségréteget célzunk, ami a jövőben tovább fog bővülni. Szándékom szerint megtartom a már eddig is jól működő **felnőtt programjainkat**:

A **közönségtalálkozókat**, ahol közvetlen előadás után a közönség számára lehetőség nyílik, hogy párbeszédet kezdeményezzen az alkotókkal,

a **Vasárnapi Szalont**, ami témájában a színház előadásaihoz kapcsolódó barátságos, moderált beszélgetés az adott előadás alkotóival és meghívott külső szakértővel, s melynek tematikája a jövőben tovább bővíthető egyéb színházi témákkal,

a **Ráhangelőt**, mely az előadások előtti félórás beszélgetés a rendezővel/dramaturggal. A beszélgetés során az előadással kapcsolatos tartalmi-esztétikai kérdések kerülnek terítékre. Abban bízunk, hogy mindezek által növelni tudjuk a befogadói nyitottságot; az elméleti háttér, az átadott információk pedig elmélyültebb, értőbb színházi élményt nyújtanak majd a nézőknek.

Az elmúlt években egyre erősödik a színház **középiskolásokat célzó programcsoportja** is. Sok fiatal van, akik életük során nem vagy alig jártak színházban, akikhez csak az iskolán keresztül juthatunk el, ezért kiemelten fontosnak tartjuk az iskolákkal való együttműködést. Ezek közé tartozik a tavaly óta működő (felkészítő foglalkozásból, előadásnézésből és feldolgozó beszélgetésből álló) **Kulissza nevű háromlépcsős program**, ami kiváló lehetőség arra, hogy közvetlen viszonyt alakítsunk ki a középiskolás közönséggel. A felkészítő foglalkozások célja az érzékenyítés, a beszélgetésé a látottak közös értelmezése. A programnak köszönhetően a diákok maradandóbb és személyesebb élményben részesülnek. Eddigi tapasztalataink alapján a diákoknak fontos közösségi és kulturális élményt jelentenek az ilyen jellegű foglalkozások.

A diákok számára a 2015/2016-os évadban egy legalább egy évadon keresztül heti rendszerességgel működő **hosszú program** is indul, melynek célja, hogy a résztvevők megismerjék a színház működését és felfedezzék saját képességeiket, megtanuljanak nézni és a látottakat értelmezni, kreativitásukat kiélve a színház eszközeivel (színjáték, improvizáció, jelenetírás stb.) megvalósítsák saját ötleteiket, természetesen értő vezetés mellett. A hasonló dramatikus programok egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek a kortárs színházkultúrában, mert a fiatalok ezek alatt olyan képességeiket próbálhatják ki és gyakorolhatják, melyekre az iskolai kereteken belül kevés lehetőséget kapnak.

A fenti programokon kívül támogatom a 4-10 éves **gyerekeket célzó foglalkozások** létrejöttét. A Radnótiban hagyománya van a téli időszakban délután 5-kor kezdődő előadásoknak, ugyanis az idősek számára nehézséget okoz a késő esti hazajutás. A késő délután kezdődő előadásokkal azonban a kisgyerekes szülőknek is kedvezhetünk, ha az előadás ideje alatt gondoskodunk róla, hogy gyermekeik jól érezzék magukat. Ez nem pusztán játszóházat vagy gyermekmegőrzőt jelent, hanem egy kifejezetten a gyerekek részére kitalált, a színházi előadás idejéhez igazított drámajáték-foglalkozást, így amíg a szülő előadást néz, a gyerek játékos formában ismerkedik a színház alapjaival.

Hiszek benne, hogy a színházpedagógiai foglalkozások – bármely korosztályt tekintve – nem csupán a színház műfajának megszerettetését és a színházi nyelvet, az előadás jobb megértését eredményezik, de a foglalkozásoknak önmagukban közösségépítő, önbizalom-növelő, készségfejlesztő hatásuk is van. Elősegítik a reflexív gondolkodást, fejlesztik az empátiakészséget, ösztönzik az önálló véleményalkotást.

X. NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK

A Radnóti harmincéves fennállása alatt sosem bírt erős nemzetközi kapcsolatokkal, noha időről időre meghívást kaptunk különböző fesztiválokra vagy intézményektől, melyeknek mindig boldogan tettünk eleget. Büszkék vagyunk rá, hogy *A kripli* és a *Medeia* című előadásainkkal Toruńban, a *Ványa bácsival* Helsinkiben, a *Hetvenkedő katonával* Kariróban, az *Állhatatlan szeretőkkel* Portugáliában, a *Castel Felicével* Poznańban, az *Apacsokkal* és a *Vágyvillamossal* Bukarestben vendégszerezeltünk. Jó emlékeket őrzünk Stefano de Luca Radnóti-béli rendezéseiről is, a *IV. Henrikkel* több díjat is nyertünk.

A Ion Caramitru vezette Bukaresti Nemzeti Színházzal évek óta tartó baráti viszonyunknak köszönhetően rendszeresen vendégül látjuk egymás előadásait. Ezt a jó viszonyt magam is őrizni és ápolni fogom. Feltett szándékom ugyanakkor, hogy más határon túli színházakkal is közelebbi kapcsolatot, akár testvérszínházi viszonyt alakítsak ki.

Tervezzük egy nemzetközi kamaraszínházi fesztivál megvalósítását. A Radnóti Színház sajátos fizikai adottságokkal bír, nehezen mozdítható dobozszínház, állandó nehézséget és művészi kihívást jelent – hogy csak egy példát említsek – a színpad közepén álló oszlop. Bizonyos előadások esetén ezek a körülmények nehezen adaptálhatók, így a fesztivál létrejötté esetén feltétlenül számítunk új játszóhelyekre is.

Egy színház nem tud csak belülről megújulni. **Kellenek az új hatások, a más színházi kultúrákkal való frissítő találkozás.** Éppen ezért tartom szükségesnek a külföldi vendégrendezők meghívását. Az izgalmas rendezők sora hosszú, a kört szűkítendő elsősorban közép-kelet-európai színházcsinálókban gondolkozunk.

Ugyanakkor a nemzetközi kapcsolatok nem csak előadások utaztatásán és vendégrendezők meghívásán keresztül erősödhetnek. **Fontosnak tartom a személyes szakmai kapcsolatok kiépítését,** ezért – és a folyamatos képzés melletti elköteleződésem miatt – igazgatásom esetén szívesen támogatnám színészeim külföldi tanulmányújtját, és workshopokon való részvételét.

XI. „RADNÓTI ASZTALTÁRSASÁG”

Elképzelésem szerint az „RA” egy olyan **civilekből álló** 12-15 fős **konzultációs csoport**, melynek tagjai szakterületük kiválóságai. Érzékeny, önálló véleménnyel bíró, kíváncsi és toleráns emberek, olyan gondolkodók, akiknek rálátásuk van a hazai és a világban zajló folyamatokra, ezáltal szélesebb horizontot nyithatnak a mi gondolkodásunkban.

Az Asztaltársaság tagjai vállalják, hogy rendszeresen látogatják a Radnóti Színházat, és kerekasztal-beszélgetéseken megosztják velünk színházunkkal kapcsolatos tapasztalataikat, hogy szerintük relevánsak-e kérdésfelvetéseink és válaszaink a mai magyar társadalomra nézve – egyszóval segítenek minket tudásukkal, tapasztalataikkal, hogy **ne szigetelődjünk el művészi ambícióinkban**.

A társaság tagjait a színház vezetősége kéri fel. Idővel a társaság összetétele nyilvánvalóan változni fog, az új tagok személyére a társaság aktuális tagjai tehetnek javaslatot. A tanácsadó munkáért cserébe semmilyen anyagi juttatás nem jár, de bízunk benne, hogy a Radnóti Színház minél magasabb szintű működése, a kortárs színházi életben meghatározó jelenléte elég fontos ügy lehet ahhoz, hogy az RA szívességi alapon működhessen.

XIV. UTÓSZÓ

A név kötelez

*„Magas hegyekre áhítok
hol megfejtődik száz titok,
hol nincsen bűn és nincs piszok,
csak fényes ég és nárciszok.”
(Nemes Nagy Ágnes)*

A Radnóti Színház fennállása óta határozott szellemiséget, értékrendet képvisel. Mivel az elmúlt évtizedek során itt váltam azzá a színésznővé, aki ma vagyok, elfogultságom vitathatatlan, de talán nem vagyok egyedül azzal, hogy elképzelhetetlennek tartom Budapest kulturális életét a Radnóti Színház nélkül. Hívhatják ugyanígy, de ha – minden változtatással együtt – nem folytatódik az elmúlt harminc év szellemisége, akkor az számomra már nem a Radnóti Színház. Eltökélt szándékom, hogy – amennyiben bizalmat kapok – a színház az én vezetésem alatt is a Radnóti névhez méltó legyen.

Bár a színház vezetésével új fejezet nyílna eddigi pályámon, természetesnek tartom, hogy színésznőként nem mondhatok le a hivatásomról, ugyanakkor tisztában vagyok azzal, hogy igazgatói megbízatásom esetén kényes egyensúlyt kell tartanom. Ha úgy tetszik, a hagyományt e tekintetben is folytatnám, hiszen a jelenlegi színesigazgató, Bálint András színészként is a társulat tagja volt.

Pályázatom pozitív elbírálása esetén munkámat azzal a hittel, odaadással, szenvedéllyel és nyitottsággal fogom végezni, amely Radnóti Színház-beli tagságomat és egész eddigi pályámat jellemezte. Ami nélkül fel sem merülne bennem és másokban, hogy ennek a színháznak az igazgatója legyek.

XV. CSATOLT DOKUMENTUMOK, MELLÉKLETEK

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ KOVÁTS ADÉL

1962. június 18-án születtem Kapuváron. Szüleim mindkét ágon iparoscsalád gyermekei. Édesapám a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát III. számú gyáregységének időelemzője, édesanyám a Sopron és Vidéke Sütőipari Vállalat könyvelője és utókalkulátora volt. Gyerekkorom meghatározó élményei falu és város kettős kötésében értek és formálták személyiségemet, értékrendemet, ízlésemet. Szüleim tenger sok támogatás és szeretet mellett a „mindig mindenért meg kell dolgozni” életvezetési tanácsot kaptam mint útravalót.

Korai művészi ambícióimat jelzi, hogy másodikos koromtól fogva báboztam az iskolai öntevékeny bábcsoportban, 14 évesen tagja lettem a soproni Fintor Színpadnak, 16 évesen pedig a győri Népművelési Intézet tanfolyamán „C” kategóriás Amatőr Színjátszórendezői oklevelet szereztem.

A Színművészeti elvégzését követően néhány év Nemzeti Színház és szabadúszás után a Radnóti Színházhoz szerződtem. Ennek 22 éve.

SZÜLETETT: Kapuvár, 1962. június 18.

ISKOLÁK:

- 1980-1983. Színház- és Filmművészeti Főiskola operett-musical szak
- 1976-1980. Széchenyi István Gimnázium, Sopron
- 1968-1976. Ferenczi János Utcai Általános Iskola, Sopron

MUNKAHELYEK:

- 1993- Radnóti Színház
- 1992-1993 szabadfoglalkozású
- 1983-1992. Nemzeti Színház

FONTOSABB SZÍNHÁZI SZEREPEK:

- Shakespeare: *Romeo és Júlia* – Júlia
- Sütő: *Szuzai menyegző* – Éanna
- Zsolt Béla: *Erzsébetváros* – Lici
- Hervé: *Nebáncsvirág* – Denise
- Heltai: *A néma levente* – Zília
- Anderson – Ulvaeu – Rice: *Chess* – Florence
- Ibsen: *Rosmersholm* – Rebekka West

- Barta: *Szerellem* – Lujza és Nelli és Böske
- Csehov: *Ványa bácsi* – Jelena Andrejevna
- Brecht: *Rettegés és ínség* – szereplő
- Eugene O'Neill: *Amerikai Elektra* – Christine
- Békés Pál – Rozgonyi Ádám: *Szegény Lázár* – Anita
- Oscar Wilde: *Az ideális férj* – Mrs. Cheveley
- Marguarite Duras: *Oroszlánszáj* – Claire
- Csehov: *Cseresznyés kert* – Ranyevszkaja
- Hamvai Kornél: *Castel Felice* – Hölgy
- Ingmar Bergman: *Rítus* – Thea
- Eugene O'Neill: *Utazás az éjszakába* – Mary Cavan Tyrone
- Sarah Ruhl: *Tiszta vicc* – Lane
- Alan Bennett: *Beszélő fejek 2.* – Marjorie
- Tennessee Williams: *Vágyvillamos* – Blanche DuBois
- Bertolt Brecht: *Kurázi mama és gyerekei* – Anna Fierlin
- P. Csehov: *Platonov – Apátlanul* – Anna Petrovna Vojnyiceva, tábornokné
- Textúra (Szépművészeti Múzeum)
- Csiky Gergely után Mohácsi István-Mohácsi János: *Buborékok* – Szidónia

FILMEK, TV-JÁTÉKOK:

- Napló szerelmeimnek (rend: Mészáros Márta)
- Napló anyámnak, apámnak (rend: Mészáros Márta)
- Leányvásár (rend: Zsurzs Éva)
- Dráma a vadászaton (rend: Esztergályos Károly)
- A trónörökös (rend: Szinetár Miklós)
- Eszmélet I-IV. (rend: Madaras József)
- A tékozló apa (amerikai) (rend: Zsigmond Vilmos)
- Magzat (rend: Mészáros Márta)
- A varázsló álma (rend: Molnár György)
- Hajnali párbeszéd (rend: Esztergályos Károly)
- Szemlélők (rend: Esztergályos Károly)
- Zuhanás közben (rend: Tolmár Tamás)
- Köd (rend: Deák Krisztina)
- Tükörgömb (rend: Szinetár Gábor)
- Pisztácia (rend: Zsombolyai János)
- Sok hűhó Emmiért (rend: Molnár György)
- Csocsó, avagy éljen Május elseje! (rend: Koltai Róbert)
- A hídember (rend: Bereményi Géza)
- A temetetlen halott (rend: Mészáros Márta)
- Szélcsend (rend. Sas Tamás)
- Utolsó jelentés Annáról (rend: Mészáros Márta)

SOROZAT:

- Életképek (rend: Horváth Ádám)
- Presszó
- Terápia 2. évad

RENDEZÉS:

- David Harrower: *Blackbird* (Orlai Produkció - Szkéné Színház)

DÍJAK:

- Radnóti Színház díja – az évad legjobb színésznője 2014.
- Radnóti Színház díja – az évad legjobb színésznője 2012.
- Budapestért-díj 2012.
- Színkritikusok Díja 2012. – legjobb színész (Vágyvillamos)
- POSZT 2012. – legjobb női alakítás (Vágyvillamos)
- Pulcinella-díj: legjobb női alakítás 2003. – VIDOR Fesztivál (Tiszta vicc)
- Kossuth-díj 2009.
- Ivánka Csaba-díj 2008.
- A Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje 2005.
- Radnóti Nokia-díj 2004.
- Colombina-díj: legjobb női alakítás 2003. – VIDOR Fesztivál (Szegény Lázár)
- Sűgő Csiga Díj 2002.
- Színkritikusok Díja 2001. – legjobb női főszereplő (Amerikai Elektra)
- POSZT 2001. – legjobb női epizód alakítás díja (Amerikai Elektra)
- Gundel Művészeti Díj 2001.
- Plovdivi tv-fesztivál legjobb alakítás díja 1997.
- Jászai Mari-díj 1992.
- Rajz János-díj 1989.
- TV- és filmkritikusok díja 1988.

**A PÁLYÁZATBAN EMLÍTETT EGYÜTTMŰKÖDŐ SZAKMAI PARTNEREK
EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZATAI**

Bálint András

Bukaresti Nemzeti Színház

Capa Központ

Kecskeméti Katona József Színház

Lengyel Kulturális Intézet

Magvető Kiadó

Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft.

Alföldi Róbert

Fehér Balázs Benő

Galgóczy Judit

Horváth Csaba

Juronics Tamás

Kovács D. Dániel

Mohácsi János

ifj. Vidnyánszky Attila

Teatrul Național "I.L. Caragiale" București
Cabinetul Directorului General

STATEMENT OF SUPPORT AND COOPERATION

I, the undersigned **Ion Caramitru** general director of **National Theatre of Bucharest**, support Adél Kováts' application for the executive director position at Radnóti Miklós Theatre.

In case of Adél Kováts' appointment, the National Theatre of Bucharest is open for future cooperation with Radnóti Miklós Theatre, and the mutual and annual exchange of performances will continue successfully.

Bucharest, 5 August, 2015

Ion Caramitru
General Director

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott Kőrösi Orsolya, a Capa Központ ügyvezetője a közelmúltban megismertem Kováts Adél színművész elképzeléseit a Radnóti Színház igazgatói posztjára benyújtott pályázatában a két intézmény együttműködésére vonatkozóan.

Kováts Adél szakmai elképzelései sok ponton egybevágóak a Capa Központnak a saját rendezvénytermére (volt Tivoli Színház) kidolgozott elképzeléseivel. Ezért szívesen és pozitívan nyilatkozom arról, hogy Kováts Adél igazgatói pályázatának támogatása esetén előadáshelyszíneként és szervezőpartnerként és lebonyolítóként is együttműködünk a Radnóti Színházzal.

Budapest, 2015. augusztus 25.

Kőrösi Orsolya
ügyvezető

EGYÜTTMŰKÖDÉSI NYILATKOZAT

Alulírott, **Cseke Péter, a Kecskeméti Katona József Színház igazgatója**, támogatom Kováts Adél pályázatát a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára, és kijelentem, hogy amennyiben Kováts Adél elnyeri a posztot, nyitottak vagyunk a jövőbeli együttműködésre a Radnóti Miklós Színházzal.

Budapest, 2015. augusztus 3.

Cseke Péter
igazgató

Budapest, 2015. augusztus 3.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI NYILATKOZAT

Alulírott, Katarzyna Sitko, a Lengyel Intézet, Budapest igazgatója, támogatom Kováts Adél pályázatát a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára, és kijelentem, hogy amennyiben Kováts Adél elnyeri a posztot, igazgatása alatt örömmel veszünk részt a Radnóti Miklós Színházzal közös projektekből.

Lengyel Intézet
1065 Budapest, Nagymező u. 15.
Adószám: 30001815-1-51
Esz: 10300002-50100146-71003282

Katarzyna Sitko

igazgató

Lengyel Intézet

EGYÜTTMŰKÖDÉSI NYILATKOZAT

Alulírott, **Nyáry Krisztián**, a **Magvető Kiadó igazgatója**, támogatom Kováts Adél pályázatát a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára, és kijelentem, hogy amennyiben Kováts Adél elnyeri a posztot, szeretnénk a közös hagyományokat megtartani és bővíteni. A Radnóti Színháznak komoly érdemei vannak abban, hogy a kortárs magyar irodalom a színpadon keresztül is megtalálja értő közönségét, Kováts Adél személyét pedig garanciának látom a húsz évvel ezelőtt megkezdett közös munka folytatására. Továbbra is nyitottak vagyunk a jövőbeli együttműködésre a Radnóti Miklós Színházzal, örömmel vesszük részt a magyar irodalom és a színház értékteremtésében.

Budapest, 2015. augusztus 11.

Nyáry Krisztián
igazgató

MAGVETŐ KIADÓ
1006 Bp., Dankó u. 4-8.

Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft.

2000 - Szentendre, Dunakorzó 11/A

Tel.: +36 26 312 657

Fax: +36 26 312 647

www.szentendreprogram.hu

EGYÜTTMŰKÖDÉSI NYILATKOZAT

Alulírott, **Csató Kata**, a **Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft.** ügyvezetője, támogatom Kováts Adél pályázatát a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára és kijelentem, hogy amennyiben megnyeri Kováts Adél a pályázatot, úgy a Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft. nyitott a jövőbeli együttműködésre a Radnóti Miklós Színházzal.

Szentendre, 2015. augusztus 17.

Csató Kata
ügyvezető

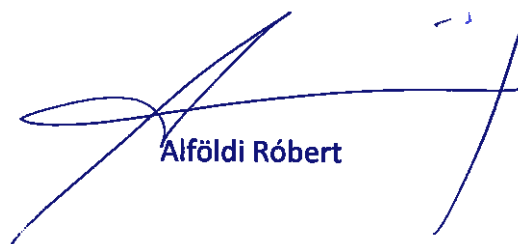
Szentendrei Kulturális Központ Nonprofit Kft.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Alföldi Róbert**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 11.

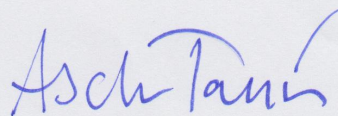

Alföldi Róbert

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Ascher Tamás**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 21.

Ascher Tamás

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Fehér Balázs Benő**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a **vezetése** alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 13.

Fehér Balázs Benő

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Galgóczy Judit**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 5.

Galgóczy Judit

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Horváth Csaba**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

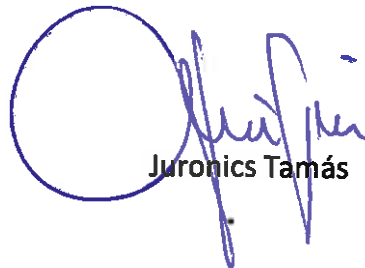
Budapest, 2015. augusztus 19.

Horváth Csaba

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Juronic Tamás**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 5.

Juronic Tamás

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Kovács D. Dániel**, támogatom Kovács Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 24.

Kovács D. Dániel

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, **Mohácsi János**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 18.

Mohácsi János

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott, ifj. **Vidnyánszky Attila**, támogatom Kováts Adél a Radnóti Miklós Színház ügyvezető igazgatói posztjára benyújtott pályázatát, és kijelentem, hogy amennyiben elnyeri a megpályázott pozíciót, szívesen dolgozom a vezetése alatt álló intézményben meghívott alkotóként.

Budapest, 2015. augusztus 19.

ifj. Vidnyánszky Attila

Ajánlás
Kováts Adél igazgatói pályázatához

Kováts Adél 22 éve tagja az általam vezetett Radnóti Színháznak. Számos alkalommal volt színpadi partnerem, néhányszor rendeztem. Érett, megfontolt, profi művészek ismerem.

A kiváló színésznő mindig érdeklődött a színház egésze iránt. Gyakran kikértem véleményét, hozzáfordultam a társulattal kapcsolatos problémáimmal, igényeltem tanácsait.

Általában ő volt az, aki megkeresett színésztársai nevében, ő volt a szószólójuk. Ebben a szerepében alkalmanként vitázott velem, és ez végül is fontos volt számomra.

Mikor megkérdeztem, volna-e kedve az igazgatáshoz, képesnek érzi-e magát, hogy folytassa a munkámat, némi gondolkodás után igennel válaszolt.

Sokat beszélgettünk azóta. Meggyőződtem arról, hogy alapos, kíváncsi, empatikus és felelős személyiség. Mer kérdezni, és keresi a válaszokat. Elképzeléseiben elszántan, megalkuvás mentesen művész-színházat tervez: gyakran hallom az ő szájából azokat a gondolatokat, amikkel én kezdtem 30 éve az igazgatást. Ahogy Karinthy írta: találkozás egy fiatalemberrel...

Benne látom azt a művészt, aki méltó arra, hogy vezesse a Radnóti Színházat a következő öt évben.

Hogy az ismert fordulattal éljek: áldásom az övé.

Budapest, 2015. augusztus 10.

Bálint András